Una muralla amb noms i cognoms

El trident de centrals format per Kiko Olivas, Florian Lejeune i Pedro Alcalá és un dels artífexs del bon moment del Girona

GIRONA | CARLES ROSELL

Els entesos en la matèria, o aquells que diuen ser-ho, es jugarien una mà que el més necessari en qualsevol equip és comptar amb un davanter que faci gols. Molts gols. En una categoria tan competida i complicada com és la Segona Divisió A, tenir un killer és fonamental i no els faltaria raó. N'hi ha d'altres, però, que no ho veuen així. Que sí, que creuen que disposar d'un bon atac sempre ajuda, però els agrada mirar més enrere. Pablo Machín és un d'ells. I de seguir així, cada cop més aficionats del Girona pensaran d'aquesta mateixa manera. El sorià és dels que aposten per una bona defensa com el principal ingredient de l'èxit. Centrals que no només destrueixin, sinó que també generin joc i que, de passada, marquin gols. Pot semblar que això és demanar massa, però a Montilivi s'ha trobat la fórmula. Sobretot ara que, tot i comptar amb mil i un davanters, ha quedat clar que el gol no és l'habitual company de viatge de l'equip, s'ha vist que bona part del protagonisme l'ha agafat la tripleta de centrals. Perquè Kiko Olivas, Pedro Alcalá i Florian Lejeune formen, des de fa un grapat de setmanes, un trident gairebé intocable;?una autèntica muralla que ha concedit ben poc i que no fa més que sumar pel bé del col·lectiu.

Dels 35 partits de lliga, n'han jugat 22 plegats, fa 8 setmanes consecutives que cap lesió o sanció els impedeix compartir titularitat i tenen part de culpa que el Girona, a dia d'avui, sigui el conjunt de la categoria que menys gols ha encaixat (26). Amb ells al damunt de la gespa, Isaac Becerra només n'ha rebut 15, i en 9 ocasions l'equip s'ha quedat amb la porteria a zero (14 en tota la lliga). Més dades??Quan Kiko, Alcalá i Lejeune han coincidit tots tres al camp, els gironins han sumat 35 punts (ara en tenen 52) i, a la segona volta, tan sols en dues ocasions algun d'ells ha faltat (contra Llagostera i Oviedo, quan va jugar Carles Mas d'inici). Funcionen en defensa, però també ho fan en atac, perquè el trident ha marcat 8 gols dels 40 que fins ara han aconseguit els de Machín. El més productiu és Kiko Olivas, que en porta 4;?Lejeune ja s'enfila fins als 3, mentre que Alcalá només ha vist porta en una ocasió.

«Encaixem molt pocs gols i tot això és gràcies al treball col·lectiu, començant pels davanters, seguint pels migcampistes i acabant amb nosaltres. A?més, tenim un gran porter que ho fa de meravella», reflexiona Lejeune, conscient que tant ell com els seus companys de rereguarda «defensem el millor possible;?ho estem fent bé i hem de seguir així». El gal diu que tant Kiko com Alcalá «són molt bons» i alhora «diferents» entre ells i que s'ha «acostumat» a jugar al seu costat.

En una línia similar s'expressa Pedro Alcalá:?«El treball defensiu de tots plegats és boníssim i això es reflecteix en els resultats. Encaixem poquíssim i això als defenses ens agrada molt. Ens fa veure que fem molt bona feina». Afegeix que disposa de «molt bons companys» no només dins del camp, sinó també a l'interior del

vestidor. «Tots tenim una gran amistat, hi ha bon rotllo i això es reflecteix al terreny de joc». El secunda Kiko Olivas, nouvingut a l'estiu com ell i el jugador de camp amb més minuts de tota la plantilla. «Una de les bases per fer un gran any és no encaixar. Això és fonamental, el que ho aconsegueix sol estar a dalt. Ho estem fent i el mèrit és de tot l'equip. El davanter és el primer que pressiona i si això no funciona, malament. En part el mèrit és nostre, però també de la resta dels jugadors», diu el malagueny, qui veu a Lejeune i Alcalá «bons companys». «Portem molts partits jugant junts, tenim confiança i això es nota».

Si tots tres han compartit tantes aparicions aquesta temporada és perquè Pablo Machín hi confia. Ho prova el fet que es troben entre els set futbolistes de la plantilla amb més minuts aquesta temporada (Kiko Olivas és el segon amb 3.135, Lejeune el tercer amb 2.715, i Alcalá el setè amb 2.358) i perquè cadascun d'ells ha participat en 27 o més partits de lliga. I?això que els va tocar esperar uns mesos per jugar plegats.
Bàsicament, perquè Machín va apostar en les primeres jornades per Richy en comptes d'Alcalá (el de Mazarrón va debutar al sisè partit, contra el Llagostera a l'estadi, però al següent va tornar a la banqueta). No va ser fins al primer cap de setmana de novembre, al camp d'Osasuna, que la tripleta de centrals es va consolidar. Curiosament, aquell dia l'equip va guanyar aguantant el zero a la seva porteria (0-1).

Centrats en lluitar per pujar
L'objectiu per aquest ruix final de temporada serà el de mantenir la bona dinàmica i mirar d'encaixar com menys gols millor, però és evident que lluitar per l'ascens passa pel cap de tots tres defensors. «Només hem perdut un partit a la segona volta, estem en un bon moment, forts i molt sòlids. Tenim moltes ganes de fer el play-off i, per arribar-hi, hem de guanyar com més partits millor», valora Lejeune. «Estem en una dinàmica positiva en la que ens surt tot bé. Arribem al tram final en molt bones condicions i l'encarem amb moltíssima il·lusió», s'afegeix Alcalá. L'encarregat de rematar-ho és Kiko Olivas:?«Estem encadenant bons resultats, que és el que més ens estava costant aquesta temporada. Ara arriba el moment més maco de la lliga i alhora el més difícil, on es decidirà tot. Hi arribem bé, en una boníssima dinàmica».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/29/muralla-noms-cognoms/780394.html?utm_source=rss